

Upozorňujeme, že verzia tejto stránky v pôvodnom jazyku [en](#) bola nedávno zmenená. Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme.

[angličtina](#)

Swipe to change

Vnútroštátne právne predpisy

Anglicko a Wales

Na tejto stránke nájdete informácie o práve a právnych databázach, ktoré sa týkajú právneho systému v Spojenom kráľovstve, so zvláštnym zreteľom na jurisdikciu súdov v Anglicku a vo Walese.

Úradný preklad zobrazenej jazykovej verzie nie je k dispozícii.

Kliknutím sem sa zobrazí strojový preklad tohto obsahu. Upozorňujeme, že strojový preklad poskytujeme len na kontextuálne účely. Vlastník tejto webovej lokality nenesie žiadnu zodpovednosť ani inak neručí za kvalitu strojového prekladu.

-----slovenčina-----bulharčinašpanielčinačeštinadánčinanemčinaestónčinagréčtinafrancúzštinachorvátčinataliančina
lotyštinaitovčinamaďarčinamaltčinaholandčinapolštinaportugalčinarumunčinaslovinčinafínčinašvédčina

Pramene práva

Základnými prameňmi práva v jurisdikcii súdov v Anglicku a vo Walese v rámci Spojeného kráľovstva sú:

Primárne právne predpisy vo forme **zákonov parlamentu Spojeného kráľovstva**, **zákonov národného zhromaždenia pre Wales** a **opatrenia národného zhromaždenia pre Wales**.

Právo Európskej únie.

Sekundárne (alebo podriadené právne predpisy) vo forme **zákonných nástrojov**, ktoré vypracoval panovník, vláda Spojeného kráľovstva, waleské zhromaždenie alebo iný orgán. Niektoré iné podriadené právne predpisy môžu mať podobu **administratívnych nariadení**.

Zvykové právo tak, ako sa vyvinulo zo súdnych rozhodnutí.

Druhy právnych nástrojov – opis

Primárne právne predpisy alebo zákony parlamentu vypracováva parlament Spojeného kráľovstva v Londýne a tieto sa môžu vzťahovať na celé Spojené kráľovstvo alebo na jeho časť. Národné zhromaždenie pre Wales je schopné schváliť zákony v 20 zverených oblastiach uvedených v zozname 7 **zákona waleskej vlády z roku 2006**. Ostatné primárne právne predpisy môže výsadne vypracovať panovník v rôznych formách, ako napríklad nariadenia rady, vyhlášky, kráľovské súdne príkazy, kráľovské pokyny, nariadenia a výsadné listiny.

Sekundárne právne predpisy sa vyhotovujú na základe právomoci udelennej Jej Veličenstvom alebo na základe jej štatútu v rade alebo ministrom, útvarom (ministerstvom), waleskými ministrami alebo iným orgánom alebo osobou. Tieto predpisy sa nazývajú aj delegované alebo sekundárne právne predpisy a štatút, ktorým sa udeľuje právomoc, sa nazýva zmocňovací alebo oprávňujúci alebo „materský“ zákon. Sekundárne právne predpisy môžu mať rôzne názvy: napríklad nariadenia v rade, smernice alebo predpisy a tieto možno spoločne nazvať „zákonnými nástrojmi“ alebo „právnymi predpismi“.

V júli 1999 bola určitá zákonodarná moc prenesená z parlamentu Spojeného kráľovstva na národné zhromaždenie pre Wales v Cardiffe. Zhromaždeniu bola udelená právomoc vypracovávať zákonné nástroje pre Wales, ale primárne právne predpisy týkajúce sa Walesu bude naďalej vypracovávať parlament Spojeného kráľovstva. Na základe **zákona waleskej vlády z roku 2006** bola zhromaždeniu udelená právomoc schvaľovať opatrenia (primárne právne predpisy) týkajúce sa vecí Walesu, v rámci ktorých parlament Spojeného kráľovstva schválil nariadenia legislatívnej právomoci, ktoré sa zaoberajú predmetmi uvedenými v tomto zákone. Predtým, ako sa opatrenia stanú zákonmi, je však potrebné ich predložiť na schválenie panovníkovi v rade. Zhromaždenie zodpovedá za veci, medzi ktoré patrí hospodársky rozvoj, vzdelávanie, životné prostredie, zdravie, bývanie, cestovný ruch a doprava, ale nezodpovedá za občianskoprávne alebo trestné právo. Waleské právne predpisy, ktoré vyhotovilo zhromaždenie a waleskí ministri (waleské zhromaždenie), sú vyhotovené ako v anglickom, tak aj vo waleskom jazyku.

Právomoc vypracovávať **medzinárodné zmluvy** v mene Spojeného kráľovstva má Koruna – t. j. panovník na základe kráľovskej výsady, konajúc po porade s vládou Spojeného kráľovstva. Parlament Spojeného kráľovstva v súčasnosti nezohráva pri vypracovávaní zmlúv žiadnu formálnu úlohu, ale ak si zmluva vyžaduje vykonať zmeny v právnych predpisoch Spojeného kráľovstva alebo poskytnúť verejné finančné prostriedky vo forme grantu, parlament o týchto veciach bude hlasovať bežným spôsobom. Pre implementáciu všetkých zmlúv EÚ v Spojenom kráľovstve sú potrebné právne predpisy, a preto sú tieto zmluvy predmetom preskúmania zo strany parlamentu. Keď nadobudne účinnosť zákon o ústavnej reforme a správe z roku 2010, zmluva nemôže byť ratifikovaná, kým a) štátny minister v prvom stupni nepredloží parlamentu kópiu zmluvy, b) sa zmluva nezverejní a c) neuplynie 21 dní, počas ktorých zasadá parlament, bez toho, aby ktorákoľvek komora parlamentu dospela k záveru, že by sa táto zmluva nemala ratifikovať.

Hierarchia noriem

Ak medzi rôznymi prameňmi práva vzniknú konflikty, hlavným fórom pre ich vyriešenie sú súde. Súde môžu tiež rozhodovať o sporoch týkajúcich sa výkladu právnych predpisov. Nakoľko v Spojenom kráľovstve neexistuje „pisomná ústava“, nie je možné napadnúť parlamentný zákon na súde na základe toho, že je „protiústavný“. V **ústavnej doktríne „parlamentnej suverenity“** sa uvádza, že parlament Spojeného kráľovstva je najvyšším legislatívnym orgánom – v tom zmysle, že môže vypracovať alebo zrušiť akýkoľvek zákon a že žiaden iný orgán nemôže zrušiť alebo spochybníť platnosť parlamentného zákona. Doktrína parlamentnej suverenity je vymedzená členstvom Spojeného kráľovstva v Európskej únii. Na základe zákona Európskych spoločenstiev z roku 1972 právo Európskej únie tvorí súčasť anglického a waleského práva (a škótskeho práva a práva Severného Írska). Vnútroštátne právne predpisy musia byť vykladané tak, aby vždy, keď je to možné, boli v súlade s právom EÚ.

Zákon o ľudských právach z roku 1998, ktorým sa zapracoval Európsky dohovor o ľudských právach do práva Spojeného kráľovstva, udeľuje súdom ďalšiu právomoc, na základe ktorej je možné spochybníť parlamentné zákony. Vnútroštátne právne predpisy musia byť do čo najväčšej možnej miery vykladané tak, aby boli v súlade s právami, ktoré sú uvedené v tomto dohovore.

Rozhodnutia súdov, a to predovšetkým odvolacích súdov, zohrávajú v rozvoji práva dôležitú úlohu. Nielen že poskytujú smerodajné rozhodnutia týkajúce sa výkladu právnych predpisov, ale tiež tvoria základ zvykového práva, ktoré vyplýva zo súdnych rozhodnutí v predchádzajúcich prípadoch (alebo judikatúry). Pokiaľ ide o to, rozhodnutia ktorého súdu zaväzujú iné súde, všeobecnou zásadou je, že súd je viazaný predchádzajúcimi rozhodnutiami vyššieho súdu.

Vo vzťahu k veciam práva Európskej únie je **Európsky súdny dvor** najvyšším orgánom. Lordi znalí práva v snemovni lordov vystupujú ako Najvyšší súd Spojeného kráľovstva, ale nahradil ich nový Najvyšší súd, ktorý začal svoju činnosť 1. októbra 2009. Terajší lordi znalí práva sa stali prvými sudcami Najvyššieho súdu a služobne starší lord znalý práva sa stal predsedom.

Inštitucionálny rámec

Inštitúcie, ktoré sú zodpovedné za prijímanie právnych predpisov a za rozhodovací proces

Primárne právne predpisy vyhotovuje **parlament Spojeného kráľovstva** v Londýne. Predtým, ako sa **návrh právneho predpisu** (známy pod názvom návrh zákona) stane parlamentným zákonom, musí ho schváliť ako snemovňa parlamentu: snemovňa národov, tak aj snemovňa lordov. Obe snemovne prechádzajú týmito fázami:

prvé čítanie (formálne predstavenie návrhu zákona bez rozpravy),

druhé čítanie (všeobecná rozprava),

fáza výboru (podrobné posúdenie, rozprava a pozmeňujúce návrhy). V snemovni národov táto fáza vo všeobecnosti prebieha vo výbore pre návrhy zákonov týkajúcich sa vecí verejných),

fáza vypracovania správy (príležitosť pre ďalšie pozmeňujúce návrhy),

tretie čítanie (posledná príležitosť pre rozpravu; pozmeňujúce návrhy je možné predkladať v snemovni lordov).

Potom, čo návrh zákona schválili obe snemovne, tento sa vráti prvej snemovni (tam, kde sa s ním začalo), aby bolo možné zvážiť pozmeňujúce návrhy druhej snemovne.

Na konečnom znení sa musia dohodnúť obe snemovne. Predtým, ako sa dosiahne dohoda o každom slove v návrhu zákona, je možné, že sa uskutoční niekoľko kôl výmeny názorov medzi oboma snemovňami. Následne je možné návrh zákona predložiť na udelenie kráľovského súhlasu.

Primárne právne predpisy takisto vypracúva **národné zhromaždenie pre Wales**. Pred tým než sa návrh zákona stane zákonom zhromaždenia, musí ho zhromaždenie preskúmať a predložiť a panovník musí udeliť kráľovský súhlas. Zákon zhromaždenia je zákon, ktorý sa presadzuje vo všetkých oblastiach Walesu, v ktorých je uplatniteľný. V zhromaždení zvyčajne prebieha štvorfázový proces preskúmania návrhu zákona predloženého vládou takto:

1. fáza: preskúmanie všeobecných zásad návrhu zákona alebo opatrenia zo strany výboru (výborov) a schválenie týchto všeobecných zásad zo strany zhromaždenia.
2. fáza: podrobné preskúmanie návrhu zákona alebo opatrenia zo strany zákonodarného výboru spolu s pozmeňujúcimi návrhmi predloženými poslancami zhromaždenia.
3. fáza: podrobné preskúmanie návrhu zákona alebo opatrenia zo strany zhromaždenia spolu s pozmeňujúcimi návrhmi predloženými poslancami zhromaždenia. Predseda rozhodne o tom, ktoré pozmeňujúce návrhy zhromaždenie preskúma.
4. fáza: hlasovanie v zhromaždení s cieľom schváliť konečné znenie návrhu zákona alebo opatrenia.

Potom, čo návrh zákona prešiel v parlamente Spojeného kráľovstva alebo vo waleskom zhromaždení všetkými parlamentnými fázami, zašle sa panovníkovi na **udelenie kráľovského súhlasu** a následne sa stáva **zákonom**. Opatrenia národného zhromaždenia pre Wales sa musia predkladať na udelenie súhlasu zo strany kráľovnej v rade.

Primárne právne predpisy je vo všeobecnosti možné pozmeniť alebo zrušiť len novými primárnymi právnymi predpismi. Existujú však výnimky, za ktorých je možné predložiť určité pozmeňujúce návrhy alebo zrušenia na základe zákonného nástroja. To sa týka plnenia povinností EÚ alebo časti reformy právnych predpisov, ktorá redukuje alebo eliminuje regulačné zaťaženia. Takéto nariadenia musia byť pred nadobudnutím účinnosti schválené v oboch snemovniach parlamentu.

Primárne právne predpisy nadobúdajú účinnosť v súlade s **počiatočnými ustanoveniami**, ktoré tvoria súčasť zákona alebo opatrenia. V zákone alebo v opatrení môže byť uvedený presný dátum nadobudnutia účinnosti. Môže to byť ihneď po udelení kráľovského súhlasu, môže to byť v stanovený deň (vo všeobecnosti aspoň dva mesiace po udelení kráľovského súhlasu) alebo to môže byť v deň, ktorý stanoví minister alebo útvar vo forme príkazu na nadobudnutie účinnosti (zákonný nástroj). Jednotlivým ustanoveniam zákona je možné priradiť rôzne dátumy.

Dátum nadobudnutia účinnosti ktorejkoľvek časti sekundárnych právnych predpisov sa vo všeobecnosti stanoví v samotnom nástroji. Výnimočne je možné dátum nadobudnutia účinnosti uviesť vo forme oznamu v úradných oznámeniach (London Gazette).

Právne databázy

V databáze [Legislation.gov.uk](http://legislation.gov.uk), spravovanej Národnými archívmi sú oficiálne uložené právne predpisy Spojeného kráľovstva. Databáza Legislation.gov.uk poskytuje prístup k právnym predpisom Spojeného kráľovstva, ktoré sa vzťahujú na všetky jurisdikcie (Anglicko, Škótsko, Wales a Severné Írsko). Táto stránka obsahuje všetky všeobecné právne predpisy od roku 1988 do dnešného dňa, väčšinu primárnych právnych predpisov spred roku 1988 v pôvodných aj v revidovaných verziách a veľké množstvo sekundárnych právnych predpisov vydaných od roku 1948, ktoré sú doteraz účinné.

Posledná aktualizácia: 12/06/2017

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.